

Sygn. akt : VU 1975/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 listopada 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1975/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 19 listopada 2012r. odmówił J. W. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, że wnioskodawcy nie przysługuje prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach albowiem na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał jedynie 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni pracy górniczej wykonywanej w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. W. i wniósł o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy górniczej. Wskazywał, iż do okresów tego rodzaju pracy winien mieć zaliczony okres pracy na stanowisku inspektora gospodarki materiałowej pod ziemią w Zakładach (...) od 1 maja 1983r. do 30 września 1984r. Swe żądanie uzasadnił tym że był zatrudniony na pełnym etacie pod ziemią, a jego praca polegała na kierowaniu ruchem oddziałów taśmowych i pozaprzedkowych oraz nadzorowaniu i kontrolowaniu maszyn i urządzeń dołowych, znajdujących się w bezpośredniej eksploatacji oddziałów wydobywczych. Domagał się by ten okres uznać za okres uprawniający do obniżenia wieku emerytalnego na podstawie art. 39 ustawy emerytalnej. Uważał również, że ze względu na posiadanie jak wskazywał 8 lat, 11 miesięcy i 23 dni okresów pracy górniczej pod ziemią – należy obniżyć mu wiek emerytalny proporcjonalnie do tego okresu nie tylko o 4 lata.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazała, iż odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku obniżonym o 6 miesięcy za każdy rok pracy górniczej, o której mowa w

art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej - bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał on tego rodzaju staż w wymiarze 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni wobec czego wiek emerytalny można było mu obniżyć o 6 miesięcy za każdy pełny rok czyli o 3 i pół roku tj. do 61 lat i 6 miesięcy. Zaś wnioskodawca taki wiek osiągnie w dniu (...). Ponadto wskazał, iż wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach gdyż wykazał jedynie 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni takiej pracy.

Zaś odnosząc się bezpośrednio do sformułowanego w odwołaniu żądania wskazał, iż okres zatrudnienia wnioskodawcy od 1 maja 1983r. do 30 września 1984r w (...) SA (...) nie został uznany za pracę górniczą pod ziemią nie tylko w spornej decyzji ale również w decyzjach z 17 kwietnia 2007r. i 17 maja 2007r., odwołanie od których zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z 28 listopada 2007r. sygn. akt V U 660/07.

Sąd ustalił:

J. W.urodził się (...)wiek 60 lat osiągnął z dniem (...)nie jest członkiem OFE. Od 6 maja 2004r. jest zatrudniony w (...)SA (...) na stanowisku starszego specjalisty ds. utrzymania ruchu maszyn dołowych.

Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 28 lat i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu 5 listopada 2012r. złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy uwzględnił mu do okresów pracy szczególnej 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni. Są to okresy: od 3 października 1975r. do 20 października 1977r., od 24 października 1977r. do 11 kwietnia 1978r., od 2 lipca 1982r. do 30 kwietnia 1983r., od 1 lutego 1984r. do 29 lutego 1984r.

(bezsporne)

W okresie od 1 maja 1983r. do 30 września 1984r. był zatrudniony w (...) SA (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektora gospodarki materiałowej oddziałów pozaprodukcyjnych. Podlegał bezpośrednio Głównemu Mechanikowi ds. (...) a w trybie nadzoru i kontroli Głównemu Inżynierowi ds. (...). Do jego obowiązków należało: ustalanie limitów zużycia materiałowego na poszczególnych wydziałach, normowanie zapasów techniczno-materiałowych, kontrola prawidłowości zużycia materiałów na stanowiskach pracy, kontrola zasadności składania zamówień materiałowych oraz dowodów zużycia materiałowego, kontrola prawidłowości magazynowania materiałów oraz transportowania ich do stanowisk pracy, przedstawianie wniosków dyrekcji zakładu w sprawie poprawy gospodarki materiałowej, załatwianie i ewidencjonowanie formalności związanych z wydawaniem zezwoleń na podpisywanie dokumentów obrotu materiałowego. Odpowiadał przy tym za: ustalanie limitów zużycia materiałowego, normowanie zapasów techniczno – materiałowych, kontrolę prawidłowego prowadzenia gospodarki materiałowej, należyty stan prowadzonej dokumentacji.

Wnioskodawca pracował pod ziemią przeciętnie 12 dni w miesiącu. Zdarzało się, że zjazdów pod ziemię miał w niektórych miesiącach więcej niż 12. W tych dniach kiedy nie zjeżdżał pod ziemię zajmował się organizacją dostaw urządzeń górniczych, pracował na powierzchni przy ich opuszczaniu pod ziemię, prowadził i analizował dokumentację związaną z tymi dostawami, składał ją w Urzędzie Górniczym.

Dowody:

- akta osobowe wnioskodawcy: cz. A - świadectwo pracy k. 4 ,

cz. B – angaże k. 13 -15, karta stanowiska pracy k.11

- częściowo wyjaśnienia wnioskodawcy: 00:08:53- 00:17:07

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy wyrokiem z 28 listopada 2007r. oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 17 kwietnia 2007r. znak (...), którą odmówiono mu prawa do emerytury górniczej.

Dowód: akta V U 660/07

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r.) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jed. Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999r) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2 tj. 25 lat dla mężczyzn.

2) emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zaś zgodnie z treścią art. 39 ww. ustawy ubezpieczonemu (...) spełniającemu warunek określony w art. 27 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – wiek emerytalny obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej niż o 15 lat.

Organ rentowy uznał wnioskodawcy okres 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni okresów pracy górniczej, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wobec czego wskazał, iż wnioskodawcy można obniżyć wiek emerytalny o 3 lata i 6 miesięcy czyli do dnia ukończenia przez niego 61 lat i 6 miesięcy, który osiągnie dopiero w dniu do (...)

Wnioskodawca zaś uważał, iż wiek emerytalny winien mu zostać obniżony proporcjonalnie do ilości dni wykonywanej pracy górniczej, oraz, że do okresu, który uprawnia go do obniżenia wieku emerytalnego należy doliczyć: okres pracy górniczej od 1 maja 1983r. do 30 września 1984r. w (...) SA (...) na stanowisku inspektora gospodarki materiałowej pod ziemią.

W tym zakresie należy podzielić stanowisko organu rentowego.

Wskazany wyżej przepis art. 39 ustawy emerytalnej stanowi, iż do obniżenia wieku emerytalnego ubezpieczonego, który ma co najmniej 5 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy uprawnia posiadanie okresów pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca jaką w tym spornym wykonywał wnioskodawca nie była pracą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywaną pod ziemią, była to praca wykonywana częściowo pod ziemią a częściowo na powierzchni. Nie umożliwia więc obniżenia wieku emerytalnego.

Odnosnie możliwości uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach należy wskazać, iż stosownie do art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje

prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z §. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym był fakt iż wnioskodawca ma ukończony wiek 60 lat, wymagany 25- letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do OFE.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia było to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy jako okres pracy w szczególnych warunkach uwzględnił wnioskodawcy okresy pracy górniczej w wymiarze 7 lat, 6 miesięcy i 23 dni – wobec wymaganych 15 lat tego rodzaju zatrudnienia.

Sąd podziela również w tym zakresie ocenę organu rentowego, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Przede wszystkim należy wskazać, iż nawet gdyby uwzględnić okres zatrudnienia wnioskodawcy od 1 maja 1983r. do 30 września 1984r. to i tak nie miałby on wymaganego 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach.

Stąd ocena tego okresu zatrudnienia w kontekście wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest bezprzedmiotowa.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się przede wszystkim na dokumentacji zawartej w aktach osobowych wnioskodawcy z jego zatrudnienia w (...) SA (...) a w szczególności na świadectwie pracy, angażach i karta stanowiska pracy (szczegółowo wskazanych w części ustaleń faktycznych). Z tych dokumentów jednoznacznie wynikał zakres obowiązków wnioskodawcy, jego odpowiedzialności i podległości. Wbrew jego twierdzeniom zawartym w jego wyjaśnieniach nie podlegały mu w tym okresie żadne osoby i nie kierował pracą innych pracowników. Zaś praca ta, jak sam wskazywał była pracą wykonywaną częściowo na powierzchni, częściowo pod ziemią.

Odnosząc się do stanowiska wnioskodawcy, iż okresy pracy górniczej uprawniające do obniżenia wieku emerytalnego powinny być rozliczone proporcjonalnie do okresów tak wykonywanej pracy - to należy wskazać, iż art. 39 w części końcowej wyraźnie stanowi, iż wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt. 1 obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy. Nie jest więc możliwe dokonanie innego rozliczenia tych okresów.

Reasumując, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie J. W. od decyzji z 19 listopada 2012r.